

[H. C. Hansen.]

om, at den samme Glæde, som den højtærede Forsyningsminister nærer over for sin Foranstaltning, maa brede sig til Befolkningen. Hvis det bliver Tilfældet, kan det jo være, at der kommer lidt lunere Luft omkring Ordningen, end der er i Øjeblikket. Men jeg tror alligevel, det kommer til at gaa en lille Smule anderledes.

Den højtærede Forsyningsminister gjorde i sin Indledning nogle Bemærkninger om Rationeringerne, hvori han vendte sig imod en Bemærkning, jeg havde fremsat om, at det var Foranstaltninger, som først og fremmest ramte den brede Befolkning. Det kan jeg dog ikke forstaa, at der kan være nogen som helst Anledning til at polemisere imod, for det er jo rigtigt. Den højtærede Forsyningsminister ved udmærket, at de mere velstaaende Kredse har en større Forbrugsmulighed, et større Forbrugsvalg, end den almindelige Befolkning har, større Luksusbetingelser og større Variationsmuligheder, og den Paastand, Ministeren fremsatte om, at det i Virkeligheden var de velhavende, der maatte ofre de fleste Goder, tror jeg derfor ærlig talt ikke han skal bruge alt for meget under Valgkampen; jeg er ikke sikker paa, at den gør sig synderlig godt rundt omkring, for der er det at sige til det, at de fleste Folk i dette Land kan tænke sig om, og det er en god Egenskab, som ogsaa en Forsyningsminister har Grund til at regne med.

Det, der foreligger, er, at Kaffe, Te og Tobak, det, som er den almindelige Befolknings Hverdagsluksus, eller skal vi sige: nødvendige Hverdagsluksus, det, som i Virkeligheden gør Tilværelsen lidt lysere for Menigmand, har man skaarret ned paa og vel ogsaa paa adskillige Felter maattet skære ned paa. Men det maa dog være indlysende, at den Fornemmelse, der skabes i Befolkningen over for Opbygningen af vort Land, ikke er gunstig, naar det kommer til at udvikle sig saadan, at det er den almindelige Befolknings Hverdagsluksus, der skal begrænses, medens saadan noget som Luksusbilkørsel fortsat kan finde Sted. Der ligger et vældigt psykologisk Pres, som jeg tror Forsyningsministeren skulde ofre mere Interesse.

Der er for Resten ogsaa et mere praktisk Problem. Spørgsmaalet om en Bremsning eller Hemning af Luksuskørselen har ogsaa i høj Grad beskæftigelsesmæssig Adresse. Der er Spørgsmaalet om at spare paa Gummien og om at frigøre Arbejdskraft, som er beskæftiget ved Reparationsarbejde,

til vigtigere Beskæftigelse, og alt det spiller naturligvis en ganske betydelig Rolle.

Jeg skal ikke blande mig i, hvorvidt der har været Forhandling med Benzinnævnet, det angaar ikke mig; jeg har i en Parentes nævnt det, fordi jeg havde Indtrykket af, at det ikke havde været synderlig gunstige Forhandlinger, og ogsaa fordi jeg havde set, at Benzinnævnets Formand har udtalt sig, som han nu engang har, over for Offentligheden. De Besparelsesbeløb, som den højtærede Forsyningsminister opererer med, maa i høj Grad hvile paa et Skøn, og hvor meget det Skøn gælder, er vist saa sin Sag. Vi er kommet til at staa over for en Benzinordning, som hos den almindelige Befolkning maa fremkalde den største Mistillid og Skepsis.

Jeg vil gerne have Lov at gøre en enkelt Bemærkning om Sortbørshandelen, idet det ærede Medlem Hr. Stæhr Johansen mente, at jeg saa let paa den. Jeg mener ikke, der er noget Grundlag for at karakterisere mine Udtalelser saaledes. Jeg ser absolut ikke let paa Sortbørshandelen, hverken paa det ene eller det andet Felt, men jeg kan ikke se, at Sortbørshandelen i og for sig selv er noget Argument, naar en Rationering skal drøftes, for da maa det vel være ganske andre Kriterier, man vælger sig, og det er det, jeg gerne har villet fremføre her i Dag.

Jeg gaar ud fra, at vi vel næppe naar videre — jeg takker i øvrigt den højtærede Finansminister og den højtærede Forsyningsminister for deres Bemærkninger om Farvning af Benzinen — ved en Diskussion som denne. Nu kan den højtærede Ministers Ordning faa en Chance for at blive prøvet, selv om Chancen vel ikke er alt for stor. Men Ministeren haaber da, at den kan blive ført ud i Livet — vi faar se, om den bliver det. Bliver den det, er jeg bange for, at den bliver en kostbar Skuffelse for os alle sammen.

Stæhr Johansen: Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for Oplysningen angaaende Spørgsmaalet om Traktorerne. Jeg vil samtidig henstille til Ministeren, om det ikke var muligt, at der kunde komme lidt mere Fart i dette Spørgsmaal, for jeg tror, at det er meget aktuelt, saadan som Situationen er for Landbruget, idet jo adskillige Landbrugere i Øjeblikket meget gerne ser denne Modernisering gennemført.

Angaaende Benzinprisen sagde Finansministeren, at i de Lande, som jeg havde nævnt havde en lavere Benzinpris, var der andre Restriktioner, f. Eks. Forbud mod